

[Finansministeren.]

sterer i øjeblikket. Om man så mener, at problemet har en sådan betydning, at en hjemmel bør tilvejebringes med tilbagevirkende kraft for at rette fejlene, er en anden sag, men det kan man nærmere drøfte i udvalget.

Må jeg til det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen sige, at spørgsmålet om, hvorvidt rammerne for disse undtagelser er brede nok — det ærede medlem hr. Axel Kristensen var inde på det samme — er naturligvis noget, man kan drøfte i udvalget; det vil være egnet dertil. Der spiller en række forhold ind her, som det nok vil føre lidt for vidt at underkaste en bred drøftelse ved denne lejlighed. Jeg mener altså, at man kan se på disse forhold i udvalget, og jeg er villig til at deltage i denne drøftelse.

Jeg er på forhånd ikke sikker på, at de ærede medlemmer har helt ret i deres betragtninger over, at mejeribestyrerne bør fritages for at skulle betale særlig indkomstskat af de erstatningssummer, de får ved fratræden af deres stillinger. Vi har overvejet sagen meget nøje i finansministeriet, og der foreligger også et ret udførligt dokument derom med argumentation for og imod, og det vil naturligvis kunne stilles til udvalgets rådighed. Jeg har altså ment af de argumenter, der dér er tale om, at måtte drage den slutning, at det ville være betænkeligt at stille forslag om ændringer her. Jeg mener ikke, der kan være tale om en isoleret bestemmelse, der kun drejer sig om mejeribestyrere, der får erstatning for; at de må frasige sig en stilling; det må være en generel bestemmelse, og så kommer man nemt ind på regler, som på andre områder vil få uønskede virkninger. Dertil kommer, at der er muligheder for, at de pågældende kan opnå visse lempelser i beskatningen, så jeg tror ikke, problemet er så stort, som der er givet udtryk for. Men som sagt, det kan vi se nærmere på; jeg ville blot hermed sige, at jeg har beskæftiget mig ret indgående dermed.

Til det ærede medlem hr. Morten Lange kan jeg sige, at der er gennemført bestemmelser, som er trådt i kraft, og hvorefter fortjeneste ved salg af fast ejendom, for så vidt angår særlig indkomstskat, er skattepligtig med det samme, således at man ikke legalt kan unddrage sig denne skat ved at

rejse til udlandet. Det, der mangler, er bestemmelser, som sikrer os, at pengene kan inddrages med det samme, og det er ikke så ligetil en sag; men jeg håber, at vi kan nå frem til en løsning. Jeg fandt det væsentligt, at dette lovforslag kom hurtigt frem, så at det kunne danne grundlag for forhandling.

Det ærede medlem mente, at lovforslaget betød en lempelse i skat af særlig indkomst ved salg af fast ejendom. Ja, det er en lempelse på visse punkter i forhold til den gældende lovgivning, nemlig hvor disse salg og fortjenesterne ligger under visse grænser, der naturligvis vil variere noget, men det er samtidig for de virkelig store fortjenester en skærpelse af den procent, hvormed skatten beregnes, så jeg kunne godt anføre eksempler her, hvor jeg fik den helt modsatte tendens frem. Det beror ganske på, på hvilke niveauer man vil søge sine eksempler.

I øvrigt er det ikke en lempelse i forhold til det forslag, vi behandlede sidste år, undtagen for så vidt angår ekspropriations- og brandskadeerstatninger, ellers er det nøjagtig det samme; så jeg havde indtrykket af, at det ærede medlem måske var en smule galt underrettet på et par felter. I øvrigt har jeg ikke haft mulighed for at kontrollere det ærede medlems udregninger alene af den grund, at de jo blev fremført i et sådant tempo, at man fik mistanke om, at meningen var, at man heller ikke skulle have tid til at kontrollere dem. Men det kan vi gøre, når vi nu ser fortrykket.

For mig er det afgørende ved den sag, vi her diskuterer, at man finder frem til en rimelig beskatning af de virkelig store fortjenester ved salg først og fremmest af jord, der overgår til anden anvendelse. Jeg er enig i det synspunkt, at almindelige ejendomshandler kan man ikke have så stor interesse i at beskatte så hårdt, navnlig ikke hvor det drejer sig om salg af almindelige huse. Men disse store fortjenester, som vi alle ved der kan tages hjem ved jordsalg, vil det være helt urimeligt at unddrage beskatning, og jeg forstår, at det er der almindelig enighed om. Jeg håber, at forhandlingerne derom kan føre til et resultat. Om det så skal være på grundlag af frigørelsesafgift eller på grundlag af dette lovforslags principper — jeg mener trods alt, at der er principper i det — er for så vidt ikke det